

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku B. P.

przy uczestnictwie L. P.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2010 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 lutego 2010 r., w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

w instancji odwoławczej, sygn. akt V Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy w oddalił apelację wnioskodawczynie B. P. od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 sierpnia 2009 r. w sprawie z udziałem L. P. o podział majątku wspólnego, zasądając od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej. Podstawą zasądzenia kosztów był art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie wysokości kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym złożyła wnioskodawczyni, wnosząc o jego zmianę i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 50% stawki minimalnej w postępowaniu apelacyjnym w sprawie o podział majątku małżeńskiego, tj. kwoty 300 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, ale z innych przyczyn, niż wskazała skarżąca w jego uzasadnieniu. Postanowienie od którego oddalona została apelacja ma charakter wstępny, a Sąd pierwszej instancji orzekł tylko co do równych udziałów małżonków w majątku wspólnym, nie ustalając jeszcze ani składu, ani wartości tego majątku. W sprawie nie znajduje zastosowania, jak domaga się tego skarżąca § 12 ust. 1 pkt 1 w związku z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), w apelacji nie była bowiem wskazana wartość przedmiotu zaskarżenia, która by uzasadniała przyznanie pełnomocnikowi wynagrodzenie w kwocie 900 złotych. Przy rozstrzyganiu o ustaleniu nierównych udziałów w majątku wspólnym skarżący nie ma obowiązku wskazać wartości przedmiotu zaskarżenia.

Istota rzeczy przy rozpoznawaniu zażalenia w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, że wyroki (postanowienia w postępowaniu nieprocesowym) wstępne, częściowe, wyroki (postanowienia) sądu drugiej instancji i Sądu Najwyższego oddalające apelacje i skargi kasacyjne od takich wyroków (postanowień) nie mogą zawierać rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Zgodnie z art. 108 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. postanowienia o kosztach postępowania powinny zapadać dopiero w orzeczeniach końcowych (por. orz. SN z dnia 11/24 lipca 1936 r., C III 1033/36, „Wiadomości Prawnicze” 1937, nr 6, poz. 46; orz. z dnia 29 stycznia 1937 r., C III 2047/36, Zbiór Orzeczn. 1938, nr I, poz. 41; orz. SN z dnia 14 marca 1962 r., 3 CR 582/61, Ruch Prawn. Ekon. i Socj. 1963, nr 3, s. 334). Nie było więc podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach w zaskarżonym postanowieniu.

Z tego względu na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.